

Oluts

Malnava 2008

Tēvu zemei par godu

Visi spēki nāca talkā Aloidai un Viktoram Jurčenko, lai 3x3 Malnavas nometnes atklāšanā būtu jauks laiks. No citiem novadiem atbraukušie pat izteicās, ka citviet Latvijā nu gan tāds vēl šovasar nav manīts. Un skaistā, sakoptā, ar senatnes auru apņemtā vieta priecēja visus, kas vēroja gan karoga pacelšanu, kas bija uzticēta Uldim Siliņam no Austrālijas, gan Kārsavas mūzikas un mākslas skolas pūtēju orķestra priekšnesumu, gan malnaviešu Ligitas un Agneses dziedājumu.

Kā jau šādiem sarīkojumiem piedienas, bija arī svinīgas runas.

3x3 kustības māmiņa Līga Ruperte pateicās visiem, kas atbraukuši, un visiem, kas ieguldījuši lielu darbu, lai nometne varētu notikt. Un atgādināja, ka pirmā 3x3 notikusi 1981. gadā Garezerā, un līdz šim pasaulē kustība pulcējusi vairāk nekā 25 tūkstošus latviešu 169 nometnēs.

Latvijas 3x3 padomes priekšsēde Inese Krūmiņa sacīja, ka līdz šim mēs vairāk esam daudzīnājuši māti, bet šīs nometnes tēma liek aizdomāties par tēvu lomu. „Ir taču tēvu zeme, tēva padoms,” sacīja Inese, mudinot, lai maģiskā formula *tēvs māmiņa* kļūtu tikpat saprotama kā maģiskā formula 3x3.

Skaistu nedēļu vēlēja Pasaules brīvo latviešu apvienības izglītības padomes priekšsēde Dace Koplande, un tad tika aicināti astoņi braši nometnieki vīrieši – pirmais pieteicās Igo Midrijānis, bet par iztrūkstošo pieteicās Jānis Atis Krūmiņš – viņiem tika iedots teritorijas plāns. Un šo kungu pavadībā visi nometnes dalībnieki devās iepazīt apkārtni. Katrā norādītajā punktā jau gaidīja vietējais gids. Laba ideja! Gan jau tādu vēl daudz šonedēļ piedzīvosim.

Daiga Bitiniece

Sveicam jubilārus!

Tā kā nometnes atklāšana iekrita Pēteros, visi nometnes un Malnavas Pēteri tika sumināti Pēterdienas svinībās. Nometnē viņi ir trīs - **Pēteris Supe** no

Balvu rajona, **Pēteris Goldbergs** no Liepājas rajona Kazdangas un Malnavas pagasta vadītājs **Pēteris Labanovskis**. Sumināts tika arī **Pauls Bērziņš** (attēlā), bet

Ko darīsim nometnē rīt

1. jūlijs

7.00 celšanās, rīta rosme

8.00 brokastis

9.00 Malnavas pagasts un Malnavas koledža šodien un rīt - tikšanās ar Malnavas pagasta priekšsēdētāju Pēteri Labanovski un Malnavas skolas direktoru Juri Bozoviču *muižas ēkas zālē*, jauniešu pārrunas (112. kab. jaun. korp. 3. stāvā), jaunie rīti (7 - 13 g. v.) *sporta zālē*, bēbīšu skoliņa (0 - 3 g. v.) (68. kab. jaun. korp. 1. stāvā)

1/2 x1/2 ievirze mazuliem (3 - 6 g. v.) *bērnudārza telpās (pulcēšanās pie dienesta viesnīcas ieejas)*

10.00-12.30 rīta ievirzes

13.00 pusdienas

14.00 -16.30 pēcpusdienas ievirzes

16.30- 17.00 brīvbrīdis

17.00- 19.00 pievakares ievirzes vecākiem ar bērniem

19.00 vakariņas

20.00 Smieklų vakars ar Uldi Siliņu *muižas ēkas zālē*

21.30 vakara dziesma, vakara pasaciņa

22.00 Mūsu garīgās saknes vēdās un dainās - tikšanās ar Marutu Voitkus- Lūkinu kopmītņu *atpūtas telpā*, vakarēšana, danči, nīkšana

dzimšanas dienā - **Ligita Roze** un **Dāvis Sausnītis**. Sešgadīgā kazdandznieka Pētera mamma Renāte

atzina, ka dēls bijis ļoti pārsteigts, kad izsaukts. Goldbergi nometnē ir pirmoreiz - tā kā nākamvasar 3x3 notiks Kazdangā, tad Renāte ir atbraukusi lūkot pieredzi.

Malnava – Kārsavas priekšpilsēta

Šāda doma izskanēja vietējās vēstures pazinējai **Inārai Rasimai**, kad viņa rīta kopreferātā stāstīja par Kārsavas vēsturi un mēģināja īsi raksturot, kas vieno Malnavu un Kārsavu.

Pilsētas statusu Kārsava ieguvusi pirms 80 gadiem. Ir pamaz ziņu par tās vēsturi. Pirmoreiz rakstiskos avotos vārds Kārsava (poliskā variantā) minēts 17. gadsimtā. Pilsēta sākusi attīstīties, kad te 18.gs. 40-tajos gados uzcelta katoļu baznīca. Ap to laiku izveidojās ceļš Pēterburga – Varšava. Sāka attīstīties tirdzniecība (20.gs. sākumā Kārsavā reģistrētas 128 tirdzniecības vietas, kas piederēja pārsvarā ebrejiem).

Savā referātā Ināra Rasima daudz pievērsās vietvārdu skaidrojumiem, leģendām. Izskanēja arī auditorijai adresēti jautājumi, un par pareizu atbildi varēja nopelnīt Kārsavas atslēgu – nelielu suvenīru.

Noslēpumaina pilsēta ar neizpētiem avotiem – tā mīļi savu Kārsavu nosauca Ināra Rasima.

Koncerts iepriecina ar daudzveidību

Ar dažādām dziesmām, dejām, mūziku malnavieši visus nometnes dalībniekus iepriecināja vakar vakarā notikušajā **Pēterdienas sarīkojumā. Koncertu sniedza septiņi kolektīvi no Malnavas un Kārsavas.**

Īsa atkāpe: Kārsava ir Malnavai ļoti tuva pilsēta, turklāt ne vien ģeogrāfiski (pāris kilometri). Malnavieši strādā, mācās, lustējas Kārsavā, kārsavieši – Malnavā.

Ārstēšanās, iepirkšanās, lietu kārtošana policijā, naudas mīšana bankās un arī baznīcā iešana (varbūt ko piemirsu) saistās tikai ar Kārsavu.

Ir neiespējami aprakstīt koncertu. Mūzika ir jā klausās, dejas jā bauda.

Koncertā pamatā skanēja latgaliešu tautas dziesmas un mūzika. Un tas ir loģiski, jo saziņa starp malnaviešiem un kārsaviešiem notiek pamatā dzimtajā mēlē. Noteikti jāpiemin Kārsavas pilsētas mūzikas un mākslas skolas pūtēju orķestris, džezbends un tautas mūzikas instrumentu kapela *Dimdari*, kurus vada Imants Ludvigs Naļivaiko.

Ar dziesmām mūs priecināja *Saulesprieks* - elegantās dziedātājas no Kārsavas kultūras nama, Malnavas pagasta etnogrāfiskais ansamblis *Bozova*, malnavieši Ligita, Agnese, Mārtiņš, Gatis,

Laine, Ivita un Jānis.

Kājas pašas cilājās, kad spēlēja Malnavas pagasta tautas mūzikas kapela Jāņa Stafecka vadībā.

Ļoti daudz dejas (pamatā no Dziesmu un deju svētku repertuāra) azartiski skatītāju vērtējumam sniedza Malnavas koledžas lepnums – Tautas deju ansamblis *Malnava* (attēlā).

Koncertu krāšņāku vērtā krāsainos, oriģinālos tērpos veidots Kārsavas mākslas skolas audzēkņu priekšnesums. Un arī latīņamerikas ritmi ieskanējās, kad

uzstājās Latgales novada sporta deju konkursu laureāti Jūlija Circene un Kristiāns Laganovskis.

Bozovas sievu iesāktai līgo dziesmai skanot, visi devāmies pie ugunsкура. Jo spoži tā liesmas iedegās, kad ap to rokās sadevusies tauta pirmo reizi šovasar dziedāja tradicionālo nometnes vakardziesmu.

Ērika Bondarenko

Milda ved latviešus pasaulē

Pirmajā nometnes vakarā, kad virs kopmītnes bija vērojami zemeņu cukurvates mākoņi, ar domu par debesīm un mākoņu daudzveidību, ko droši vien nācies pieredzēt cilvēkam, kas apbraucis apkārt pasaulei, devos klausīties **Aivara Reinholda** stāstījumā. Aivars piedalījās jahtas *Milda* 22 mēnešu garajā (2001.-2003. gads) ceļojumā kopā ar septiņiem komandas biedriem, pildīdams pārtikas sagādnieka un pavāra uzdevumus. Brīvajā laikā Aivars filmēja, un rezultātā tapa vairāki raidījumi.

Ceļojuma laikā *Mildas* komandai izdevās piedzīvot

gan vētras pie Dienvidamerikas un Āfrikas krastiem, gan 24 diennakšu nepārtrauktu braucienu pāri Indijas okeānam (kad piecas dienas no vietas pie apvāršņa nav redzams nekas cits kā vien ūdens klajums), neizpalika arī satraukumi pirātu iespējamo uzbrukumu dēļ, kā arī *Mildas* aplaupīšanas mēģinājums Mozambikā.

Stāstā klausītājus manāmi interesēja ceļojuma tehniskās nianse. Dzelzbetona jahta no Šveices svēra aptuveni 50 tonnas, bija 21 m gara un 5 m plata. *Milda* veda līdz 5 tonnām ūdens, 2 tonnas degvielas (ko brauciena

laika uzpildīja ostās), uz jahtas atradās 2 ģeneratori, ledusskapji, saldētava, velasmašīna un keramiskā plīts. *Mildu* uz priekšu veda gan motors, gan buras. Jahtas *Milda* pieveiktā maršruta garums ir aptuveni 40 000 jūras jūdžu.

Laura Bitiniece

Visu kopā ar bērniem

Maagi ģimenē ir seši un pirmoreiz 3x3 nometnē. Linda par 3x3 uzzinājusi no māsas, kas pirmoreiz ar savu ģimeni bija Laidzē pērn, un nu te jau abas māsu ģimenes. Daudz neesot trūcis, lai vēl viena māsa te būtu! Pavisam viņas esot četras, saka Linda, bet šis ir stāsts par pašas ģimeni.

Maagi ir no Saldus rajona Blīdenes, kur izveidojuši savu zemnieksaimniecību un apsaimnieko ap 1000 ha zemes. Pamatā audzē graudus, arī rapsi (audzējuši arī cukurbietes). It kā nekā neparasta šai stāstā, līdz atklājas, ka Mihaels ir vācietis un ka abi ar Lindu, kas ar nākamo vīru iepazīnās prakses laikā pēc studijām Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas agronomos, pēc piecu gadu dzīves Vācijā nolēma saimniekot un bērnus audzināt Latvijā. Pirmie trīs bērni gan dzimuši Vācijā, kur Mihaelam bija pašam sava piensaimniecība, tikko kā uzcelta jauna kūts.

„Mēs laikus savu dzīvi plānojām,” tagad labā latviešu valodā stāsta Mihaels, „un jau no paša sākuma zinājām, ka gribēsim dzīvot Latvijā.” Vēl tur esot, nopirkuši te traktoru, privatizējuši zemi, ēkas. Laiks pirms 11 gadiem gan esot bijis nedrošs, bet „Linda vairāk nekā es baidījās,” saka Mihaels. Viņš uzskata, ka tādas iespējas, kādas bija visā Austrumeiropā tai laikā, kad varēja visu sākt no jauna, vairs nekad nebūs. Kad pārjautāju, vai tiešām nav šaubījies, viņš atbild – lai nu kur pasaulē varētu vēl doties, uz Vāciju gan ne, jo tur tā bilde esot pārāk skaidra – atliekot tik uztaisīt rāmi un likt pie sienas. Vēl trakāk (neinteresantāk) esot varbūt vienīgi Dānijā.

Linda ar Mihaelu arī secinājuši, ka Eiropas Savienības regulas latvieši pārāk cītīgi ņēmuši vērā. „Un tik saka – tas nācis no Briseles, bet latvieši vienkārši grib būt pedantiski,” saka Linda, bet Mihaels ir vēl skarbāks: „Daudziem likums te ir bizness! To izmanto pēc tādiem principiem.”

Tomēr Maagi nežēlojas par sarežģīto ekonomisko situāciju šobrīd. Grūtāk esot bijis sākumā, ne tagad. Viņi paši meklējot noieta izaudzētajai labībai, sadarbojoties ar lietuviešiem, dāņiem utt. Tā aizceļojot uz Eiropu par Eiropas cenām. Paši atzīst – pēdējā brīdī atgriezušies, lai sāktu un attīstītu savu biznesu. Tiem, kas sākot tagad, esot daudz grūtāk. Jā, varot jau saistīties ar kādu investoru, bet Mihaelam patīk patstāvība, ne kādam *pie kājām*, viņš nosaka.

Vai bērni būs ģimenes biznesa turpinātāji? Interese esot visiem, pat vienpadsmitgadīgajai Inesei, kura stūrējot traktoru tad, kad tēvs aiz tā ejot, akmeņus no lauka lasīdams. Divpadsmitgadīgais Romāns saktot vistiešāk – gribot būt zemnieks. Trīspadsmitgadīgo Mārtiņu savukārt vairāk interesējo zemeņu, augļukoku audzēšana, varbūt no viņa sanāksot vīndaris, ieminas mamma, bet zēns piebilst: „Varbūt es mēģināšu ar graudiem!” „Bērni ir klāt pie visa, kopīgi pārrunājam, kā mums iet saimniecībā. Kad grūtāk, viņi jūt līdzī,” atklāj tēvs.

Taču viņu galvenais uzdevums tagad ir mācīties, un esot jānogaida – tad jau redzēsot, kas kuru vairāk saista. Lielākie trīs mācās Blīdenes pamatskolā. Visi novērtējuši svešvalodu nozīmi

– jau runā trīs valodās: latviešu, vācu, angļu. Mihaels uzskata, ka labi jāpārvalda arī krievu valoda, Blīdenē to arī mācot. Abi vecākie dēli mācās vēl Saldus mūzikas skolā – Mārtiņš eifoniju, Romāns – klarneti, bet Inese dejojot gan tautiskās, gan modernās dejas. Mazais Dāvids šoruden sāks mācīties sešgadīgajos. Mihaels secinājis, ka Latvijā ir ļoti labas skolas: „Te var just, ka cīnās par katru bērnu, tas pirmkārt. Bet otrs – bērnam tiek dots ilgāks laiks attīstīties, nobriest. Ne visi uzreiz ir aktīvi, zina, ko grib.” Tāpēc viņam liekas pareizi, ka tikai pēc pamatskolas viņi var domāt, ko tālāk, nevis ik pa trim četriem gadiem jau tiek likti citā plauktiņā, veidojot progimnāzijas un kādas tik klases vēl ne.

Mihaela vecāku ģimenē bijuši septiņi bērni, Lindas – četri. Pašiem arī četri. Vai tas apzināti? Mihaels iesaucas – zini, cik šausmīgi, ja atnāk mājā, un tur tukšums un klusums! Un piebilst pavisam nopietni – esot pulciņā, bērni ļoti labi iemācās risināt dažādus konfliktus. Un mamma piebilst – un labi zina, ka ar otru ir jāreķinās. Un abi ir vienisprātis, ka dzīve daudz bērnu ģimenē esot daudz interesantāka – vienmēr kāds blakus, vienmēr viss notiek!

Daiga Bitīniece

Ievirzes

Kuru ievirzi izvēlēties? Par to varēja domāt pirms nometnes, bet vēl vakar ieviržu vadītāji agitēja par savām nodarbībām, un, lai arī ne visu teikto varēja dzirdēt, pēc tam kopmītnē telpā izliktās lapas, kur nu varēja pierakstīties, pildījās strauji. *Olīts* centīsies par visām ievirzēm pastāstīt. Ja kādam no jums arī kas sakāms, droši nāciet uz redakciju jaunā korpusa 1. stāvā.

„Patīk minimālisms”

Tā atzīst divas no ievirzes Skaista māja teju 20 dalībniecēm. Par mājas iekārtošanu interesi izrādījušas tikai daļā dzimuma pārstāves, kam Malnavā par šo tēmu stāsta Diāna Apele.

„Mani gan vīrs atsūtīja,” paziņo rīdzinieka Gunta Nulles sieva Anna. Dzīvoklī esot veikts kapitālremonts, arī laukos īpašums, tādēļ īsti reizē uzzināt, kā skaisti un ērti iekārtot mājokli. Pilsētā ar plašumu nevarot lepoties, jāpārdomā katrs stūritis un detaļa, jāietaupa katrs laukuma centimetrs. Jūrmalniece Inese Ļāka: „Sapņoju par to, ka varētu iekārtot dzīvokli minimālisma stilā, bet ģimenes vajadzības dara savu – nepieciešams izvietot visu mantību.” Krāsas, faktūras, funkcionālie risinājumi ir lietas, kas palīdz vidi veidot patīkamāku. Ievirzes vadītāja Diāna ir Rēzeknes

Augstskolas lektore, pēc diploma tekstilmāksliniece, pašlaik strādā ar studijkursiem, kuros studentus iepazīstina ar interjera iekārtojumu, telpas uztveri un kompozīciju un citiem mākslas smalkumiem.

Vispirms māksliniece iesaka metodiski izpētīt žurnālus un izdevumus, kas veltīti šai nozarei. Protams, visi zinot žurnālu *Deko*, bet vēl esot pietiekami daudz citu iespēju – piemēram, uzņēmuma *Reaton* bezmaksas katalogi. Dizainere ieteic ielūkoties arī krievu un adaptētajos izdevumos. Savukārt telpas dziļumā novietotās planšetes vēsta par telpas perspektīvu, krāsu iespaidu uz plānojumu un dekoratīvu elementu iespaidu uz kopainu.

„Ko darīt, ja pusaudzis iecerējis mītni izdaiļot savā gaumē?”

vaicā Inese, bet netālu sēdošā kuldīdzniece Renāte Zalkovska piemetina: „Jā, mana meita arī grib jiftīgas sienas.” Diānas atbilde ir – ļaut jaunajam cilvēkam savā istabā iztraktoties. Tie esot pusaudža gadi, un līdzīgu tendenci varot vērot arī apģērbā. Viens ieteikums – materiālus izvēlēties pēc iespējas lētākus. Ļoti iespējams, ka pēc dziņu un vētru perioda iegribēsies mainīt arī istabas dizainu.

Vija Zariņa

Siāmas dvīņi atkal darbībā

Dvīņi – ģimeņu semināra vadītājas Līga Ruperte un Māra Tūpese, kuras ilgi strādā tandēmā un arī Malnavā ir gatavas palīdzēt semināra dalībniekiem izprast savas problēmas.

Līga ir skolotāja, vēlāk ieguvusi psiholoģes kvalifikāciju. Strādājusi krīžu centrā un citās darbavietās: „Patīk mans darbs, patīk cilvēki, ar kuriem strādāju. Neesmu bijusi visās 169 3X3 nometnēs, bet Latvijā gan – visās.”

Māra ir pedagoģe, viņa pārdesmit gadus nodarbojusies ar jauniešiem, kam grūtības iekļauties skolas vidē. Patlaban izlēmusi izmantot savu pensionāres statusu, lai vairāk laika veltītu mazbērniem, tomēr atzīst: „Kad satieku uz ielas savus audzēkņus, tad viņi atpazīst un sveicina. Un tad ir tā...”

Kopš pirmsākumiem 90. gados daudzi nometnieki izmantojuši iespēju izvētīt savu dzīves attieksmi, konfliktus un pieredzi Siāmas dvīņu vadīti. 1995. gadā

radies jautājums, ko tad iesākt, kad beidzas nometne. Rezultātā izveidojās Pasaules brīvo latviešu apvienības sponsorētais Ģimeņu uzticības aplis, kas kļuva par vienu no pirmajiem grupu terapijas piemēriem Latvijā.

Semināra dalībnieku vairums piedalās jau vismaz otro reizi. Sandra Vorkale no Ludzas apliecina: „Nāku būt kopā ar šiem cilvēkiem. Katru reizi ir citādi, uz tiem pašiem kauliem cita miesa.” Savukārt Māra smeļ, ka misēšanās gadījumā Sandra varēšot teikt priekšā. „Rihards bija seminārā jau pagājušo gadu,” ar mīlestību uz dēliņu noraugās Linda Krūze, „tad vēl puncī.” Iespēju piedalīties izmantojusi malnaviete Iveta Šumska un ieradusies kopā ar bērniņu. Ivetas piemēram laipni aicināti sekot vietējie skolotāji – ne bieži gadās, ka tik augstas raudzes psiholoģes ir rokas attālumā. Seminārā šoreiz riskējuši iesaistīties arī vairāki vīrieši.

Pusaudžu vecumīpatnības, uzmanības dalīšana starp ģimenes bērniem, konfliktu risināšana un ģimenes institūta kā tāda nākotne – tēmas, ko šonedēļ izrunās. Vēl tikai pāris sentenču no guru apcirkņiem. Pa jokam, bet katrā patiesības grauds. Ko iesākt ar pusaudzi? Noīrēt istabiņu un ieslēgt uz pieciem gadiem (Māra). Dzīve virzās kalnup un lejup... Jā, pirmos piecus gadus tās grambas ir ļoti dziļas, bet pēc piecdesmit jau visai līgas (Līga).

Vija Zariņa

Zem ābeles jaunieši zied

Jauniešu pārrunas ir īpaša 3x3 nedēļas dienas daļa. Tie, kas pirmoreiz nometnē, pēc brokastīm ar nelielu satraukumu dodas uz tikšanās vietu, lai iepazītos ar tiem, kuru attieksme un viedoklis viņiem šajā nometnē būs vissvarīgākais – ar citiem jauniešiem. Savukārt

tie, kuri sevi var dēvēt par 3x3 bērniem, vienkārši turas pie pārbaudītām vērtībām.

Pirmdienas rītā, klejot no vienas ābeles pie otras, mīkstu zālīti un draudzīgas skudras atrod aptuveni 20 jaunieši. Pasākums sākas ar iepazīšanos. Atklājas, ka gaidas, kuras katrs saistījis ar šo stundu pirms rīta ievirzes, ir līdzīgas: labi iesākt rītu, aktīvi pamosties, pieredzēt jautrus brīžus un satikt jaunus draugus.

Pārrunu vadītāja **Sandra Vorkale** piesaka jauniešu pārrunu tēmas – noslēpums un tēvs jeb vīrietis. Tā kā šis ir tikai pirmdienas rīts, jaunieši vispirms ķeras pie noslēpuma. Kas ir vislielākais noslēpums? Šķiet, ka katrs pats. Izskan doma, ka līdzēt var atklāsmē. Sandra, būdama Ludzas Mākslas skolas kuģa stūrmane, piedāvā radošu un

rotalīgu veidu, kā tuvāk iepazīt vienam otru un vienlaicīgi uzzināt ko vairāk par sevi pašu. Jauniešu pārrunu pirmais uzdevums ir nekādā gadījumā nerunāt citam ar citu, bet censties uztvert vienam otru citādā veidā. Jaunieši, bez vārdu palīdzības sadalījušies pa pāriem un talkā paņēmuši vecus žurnālus, šķēres, līmi un papīru, veido savam pāriniekam atbilstošu krekliņa zīmējumu/kolāžu. Šādai aktivitātei ir divi mērķi – parādīt savas spējas otra cilvēka rakstura atklāšanā nesarunājoties, kā arī uzzināt, kāds ir pirmais iespaids, ko esi par sevi radījis.

Aplis, kurā sēdēja jauniešu pārrunas dalībnieki, ir maģisks aplis, jo kā par brīnumu nav noslēgts. Tas ir elastīgs un ar prieku paplašinātos jau rīt pēc brokastīm! Noslēpumu vēl ir daudz.

Laura Bitiniece

Kas kur atrodas

Labi izdomātas bija nometnes teritorijas iepazīšanas ekskursijas, kuru laikā izstaigājām parku, iepazīnām skolu un citus svarīgus objektus. Vesela bagātība pavērsās skolas muzejā, ko vada Marija Orupe.

Nometnes dalībnieki tika iepazīstināti arī ar koledžas auto mehāniku apmācību telpu. Kabineta vadītājs parādīja gan automašīnu modeļus, gan specifiskas tehniskās iekārtas, pie kurām audzēkņi apgūst auto mehāniķa profesiju. Nesen par Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļiem iegādātas jaunas un modernas apmācību iekārtas, kuras vienā kabinetā sadzīvo ar līdzīgiem sešdesmito gadu padomju laika ražojumiem un

pašu audzēkņu veidotajiem modeļiem. Interesanti, ka auto mehāniķiem jāmacās vēl ilgāk nekā ārstiem – 1.līmeņa augstāko izglītību viņi iegūst septiņu gadu laikā, bet savas zināšanas nākas papildināt dažādos kursos. Darba tirgus aptaujas liecina - Malnavas koledžas sagatavotie konkurētspējīgi un labus speciālistus.

Daiga Bitiniece un Jānis Supe

No māla top brīnums

Jau šorīt sāk veidoties brīnums. No māla pikuča izaug Latvijas siluets, skaņu trakumam briest svilpavnieks un atmosfēras lāčuks...

Bet viss sākas ar keramikas meistar **Gundegas Peniķes** (ASV) un **Ērika Kudļa** (Latvija) stāstījumu par mālu.

- Lāvām izmēģināt māla plastiskās īpašības, paveidojām bumbiņas, sniedzām paraugdemonstrējumus, un tad nu katrs veidoja, ko spēja, - par ievirzes procesu stāsta Ēriks Kudlis, Ludzas mākslas skolas pedagogs.

Vēl arī rīt un parīt darbnīcīnā taps dažādi brīnumi. Trešdien visi darbi aizceļos uz Ludzu, lai ceplī tos apdedzinātu, un, braucot prom no Malnavas, katrs paņems līdzi savus māla veidojumus.

Erna no Rīgas ir uzbūrusi vāzi, kam ir Latvijas siluets, lai gan pirms darba sākšanas pat nav zinājusi, ko grib radīt. - Laikam radošā procesā līdzi darbojās senču aicinājums, mana dziļākā būtība, - spriež Erna, kura, izrādās, ir dzimusi Latgalē un, ieradusies Malnavā, protams, pārdomā savas dzimtas gaitas, savu vietu šai pasaulē. Lūk, kā radošā brīvīve izraujas spēka avoti, kas slēpjas katrā no mums!

Keramikas ievirzē darbojas daudzi bērni, un par viņu pasaules redzējumu Gundega Peniķe saka: - Viņi skaidri zina, ko taisa. Mēs, pieaugušie, redzam – te nav precīzi, tur pašķībi, bet bērni ar pārliecību saka, ka ir izveidojuši konkrētu lietu. Un ir tā, ja jau viņi to saredz.

Gundega kā keramiķe ir strādājusi gandrīz visās 3x3 nometnēs. Interesanti, ka mālus viņa sākusī iepazīt tikai 40 gadu vecumā, bet nu jau vairāk nekā 30 gadus ir mālu apburta un keramikas pasaulē ievada daudzus audzēkņus Amerikā.

Ērika Bondarenko

! Paziņojumi!

Ārste Ēina Zīmele savā kabinetā pretī sporta zālei ir katru dienu līdz 16.00. Ja vajadzīga palīdzība pēc tam, zvaniet 29775640 vai 5733006.

Automašīnu īpašnieki! Lūdzu izvietojiet savus braucamos pie kopmītnēm tā, lai jebkurš jebkurā laikā var izbraukt. (Citādi atkal rīta rosmes laikā viriemi būs kāds autiņš jāpastumj malā.)

Atrastas atslēgas melnā maciņā. Var saņemt informācijas centrā jaunajā korpusā 1. stāvā.

Ja kādam kas pazudis, lūgti griezties redakcijā. Sludinājumus publicē bez maksas.

Ja kādam ir īpaša interese par Malnavas koledžas muzeja bagātībām, varat sazināties ar muzeja vadītāju Mariju Orupi 5733395.

Redakcija gaida lasītāju jautājumus par jebkuru tematu! Atbildes sagatavosim iespēju robežās.

Ieviržu vadītāju sapulce 30. jūnijā pēc vakara dziesmas plkst.22.00 nometnes informācijas centrā jaunā korpusa 1. stāvā.

? Lasītājs jautā ?

Spāņi – čempioni!

Esam, esam atrauti no reālās dzīves. Ziņu badu jo īpaši vakar jūta sporta līdzjutēji. Un mums, avīžniekiem, kāds nometnieks vaicāja: - *Kas tad uzvarēja – spāņi vai vācieši?*

Informējam: Spānijas futbola izlase otro reizi kļuvusi par Eiropas čempioni, Vīnē finālspēlē ar 1:0 (1:0) uzvarot Vācijas valstsvienību. Uzvaras vārtus spāņiem 33. minūtē guva Fernando Toress.

Loskutovu noņēma

Otrs jautājums: - *Vai Loskutovu noņēma?*

Informējam: Saeima vakar nobalsoja par KNAB priekšnieka Alekseja Loskutova atbrīvošanu no amata. Par balsoja 53, pret – 40 deputāti. Debates ilga 3 stundas. Pašlaik amata pienākumus pildīs Jūta Striķe. Ģenerālprokurors Jānis Maizītis piedāvājis Loskutovam darbu prokuratūrā.

Jāpiebilst, ka parlaments svētdienas ārkārtas sēdē nepieprasīja ministru Rozes un Veldres demisiju.

Sagatavoja **Ērika Bondarenko**

Kopā visu nedēļu

Katrā 3x3 nometnē katru dienu tiek izdots laikraksts. Malnavas nometnes avīzes *Olūts* (latgaliski - *avots*) 1. numuru saņemāt vakar, šis ir otrais. Katrai ģimenei paredzēts viens eksemplārs. Tad nu visu nedēļu mēs būsim kopā.

Avīze var noderēt, ja jums kas pazudis, ja vēlaties izteikt savu viedokli, pret kaut ko protestēt vai kaut ko risināt.

Avīzes radošajā komandā esam: Ērika Bondarenko, Vija Zariņa, Laura Bitiniece, Daiga Bitiniece, Uldis Siliņš, Jānis Supe, Aldis Bitinieks.

Siliņš Malnavā

Nu sveiki visapkārt! Nav iznācis tā kārtīgi jums pat „labas dienas” padot. Viena otra Malnavas 3x3 zeltene pēc mana „labrīt” skatās manī kā brīnumā un laikam domā, ka es viņai kaut ko gribu iesmērēt. Faktiski gribu gan, bet par to vēlāk.

Uz nometni atbraucu kopa ar Bitiniekiem, kā saka, preses mašīnā. Atļaujiet man jūs iepazīstināt ar mašīnas saturu: Daiga Bitiniece - redaktore, Aldis - preses fotogrāfs, vecākā atvase Laura - reportiere, Anete - meitene ar nenoskaidrotu turpmāko nodarbošanos, un jūs mazumiņš (82,5 kg, kad nedzer).

Turu pirmoreiz rokās Malnavas 3x3 avīzi *Olūts*. Olūts?

- Kas tas ir? - prasu Bitinieku māmiņai, - Olu kultenis? (jau cerīgāka balsī) Alus?

- Avots, tu, aptaurētais austrālieti!

*

Arī Latvijā visi būs jau dzirdējuši par Mērfija likumu. Kas pats Mērfijs ir, man nav skaidrs, bet ar viņa likumiem es esmu uz „tu”. Šoreiz cietējs bija Latvijas karogs un pašā svinīgākajā brīdī. Es biju uzaicināts par karoga uznesēju uz balkona. Mani māca nelabas priekšnojautas, ka kaut kas saies grīstē, jo man nebija laika noskaidrot, kur kas jābāž iekšā. Bez tam ne bez lepnuma varu sacīt, ka mana neattapība līdzīgās situācijās ir tīri legendāra. Balkona kaktā bija caurums. Es tajā iebāzu karoga kātu, un, protams, tā nebija tā istā vieta. Rezultātā mūsu karogs plīvoja zem Eiropas Savienības karoga.

Vecs sakāmvārds - *Neliec āžus par dārzniekiem*. Par karognesējiem arī ne.

*

Varu ziņot visiem, kas grib un negrib zināt, ka rītdien Smieklū vakarā būs tikšanās ar Uldi Siliņu, kur jūs esat laipni ielūgti ciemos. Ja humors nav jūsu „forte”, tad, lūdzu, nenāciet, man būs žēl, bet es pārcietīšu. Mēģināsim noskaidrot, kas ir humors, ar vairāk vai mazāk smieklīgu piemēru palīdzību. Angļi saka, ka katram cilvēkam esot *funny bone* – *jocīgais kauls*, kas pie kutināšanas liekot viņam smieties.

Nu ja, kas nu katrai tautai kut: angļiem kauli, latviešiem paduses. Visumā latviešiem ciešanas labāk padodas nekā smiešanās.

*

Pēc ciemošanās jūs no Siliņa vēl projām netiksiet, jo sekos viņa grāmatas *Ko nu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda* atvēršana.

Saturā: humoristiski raksti, anekdotes un pačalojumi no septiņpadsmit nometņu avīzēm.

Kāpēc tāds nosaukums? Pie avota, ūdeni sadzēries, stāv auns un sauc: - Ne par vilku nebēdāju!

Vilks no krūmiem: - Ko tu teici?

Auns: - Ko nu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda!

Viss ienākums paliek 3x3 kustībai Latvijā.

Es neesmu tāds kā visi citi, kas sludina, ka viņi nav nopērkami. Es esmu pērkams. Paņemiet līdzi naudu!

Lai jums visiem laba diena un vēl labāka nakts!

Uz redzēšanos, nīkšana!

Uldis